

T.C.
DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE
Esas No : 2015/1822
Karar No : 2015/4829

REKABET KURUMU
Tarih : 11.03.2016
Sayı : 1727

Temyiz İsteminde Bulunan ve

Karşı Taraf (Davacı) : Frito Lay Gıda Sanayi ve Ticaret A.Ş.

Vekili : Av. İlmutluhan SELÇUK

Ebulula Mardin Cad. No:57 Akatlar-Beşiktaş/İSTANBUL

Temyiz İsteminde Bulunan ve

Karşı Taraf (Davalı) : Rekabet Kurumu

Üniversiteler Mah. 1597 Cad. No:9

Bilkent - Çankaya / ANKARA

Vekili : Av. Hüseyin COŞGUN - Aynı adreste

İstem Özet

: Ankara 6. İdare Mahkemesi'nin 28.01.2015 tarih ve E:2014/368, K:2015/133 sayılı kararının; davacı şirket tarafından, idarî para cezasının bir Kurul kararına aykırılıktan verilmiş olmakla birlikte böyle bir fiilin 4054 sayılı Kanun'da yer almadığı, tek yanlı uygulanan indirimlerin Kanun'un 4. maddesi kapsamında anlaşma olarak değerlendirilemeyeceği, anlaşma olması için diğer tarafın da iradesinin bulunması gerekmekte olup, Rekabet Kurumu'nca anlaşmanın diğer taraflarından olan binlerce bakkal ve marketten bir tanesinde dahi inceleme yapılmadığı, Brisa kararında, Brisa'nın satış için öneride bulunduğu ihlalde bulunmadığına karar verildiği, Mey İçki kararının da benzer nitelikte olduğu, ihlalin ortaya konması için ihlal sonucundaki etkilerin değerlendirilmesi gerekmekte olup, davalı idarenin yerleşik içtihatlarının da bu yönde olduğu, ancak, olayda Rekabet Kurulu'nun etkileri göz ardı ettiği, eylemlerin salt amaç bakımından yasaklandığı, oysa dikey anlaşmalarda münhasırlık anlaşmasının tüketicinin yararına olabileceğine dair Kanun'un 4. maddesinin (e) bendinde hüküm bulunduğu, Kraft'ın bulunurluk oranı 2008 yılında % 47 iken, 2011 yılında % 59'a çıktığı, yine pazar payının da yükseldiği, bedelsiz ürün, iskonto vb. uygulamaların pazarın % 5'ini, kendilerinin ise % 10'unu oluşturduğu, bu kadar cüzi payla münhasırlık elde edilemeyeceği, bedelsiz ürünlerin yıl içindeki toplam bedelinin yalnızca 3 milyon TL olduğu, Rekabet Kurumu'nun Coca-Cola kararında dava konusu işlemde yapılmayan tüm incelemelerin yapıldığı ve birçok delil bulunmasına rağmen yaptırım uygulanmadığı, idarî para cezasına konu fiil işlenmediğinden Mahkeme kararının ihlalin sabit olduğuna ilişkin gerekçesinde hukukî isabet bulunmadığı; davalı idare tarafından ise, Rekabeti Sınırlayıcı Anlaşma, Uyumlu Eylem ve Kararlar ile Hakim Durumun Kötüye Kullanılması Hâlinde Verilecek Para Cezalarına İlişkin Yönetmelik'in 4054 sayılı Kanun'a uygun olduğu ve bu kapsamda verilen cezada da hukuka aykırılık bulunmadığı ileri sürülerek bozulması istenilmektedir.

Davalı İdarenin Savunmasının Özeti : Davacının temyiz isteminin reddi ile İdare Mahkemesi kararının ihlalin sabit olduğuna ilişkin gerekçesinde hukuka aykırılık bulunmadığından, Mahkeme kararının bu kısmının onanması gerektiği savunulmaktadır.

T.C.
DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE

Esas No : 2015/1822

Karar No : 2015/4829

Davacının Savunmasının Özeti : Davalı idarenin temyiz isteminin reddi ile iptal yönünde verilen İdare Mahkemesi kararının onanması gerektiği savunulmaktadır.

Danıştay Tetkik Hâkimi Enes YILDIZ'ın Düşüncesi : Davacının temyiz isteminin reddi ile temyize konu Mahkeme kararının, davacı şirketin 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesini ihlâl ettiğine ilişkin kısmının onanmasına; davalı idarenin temyiz isteminin kabulü ile Mahkeme kararının dava konusu Kurul kararının 3. maddesi yönünden hukuka aykırı bulunarak iptaline ilişkin kısmının bozulmasına karar verilmesi gerektiği düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Karar veren Danıştay Onüçüncü Dairesi'nce, Tetkik Hâkimi'nin açıklamaları dinlendikten ve dosyadaki belgeler incelendikten sonra, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 17. maddesinin 2. fıkrası uyarınca davacı şirketin duruşma istemi yerinde görülmeyle ve dosya tekemmül ettiğinden davalı idarenin yürütmenin durdurulması istemi hakkında ayrıca bir karar verilmeksizin işin gereği görüldü:

Dava; davacı şirkete, 4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun'un 4. maddesinin ihlali sebebiyle şirket gelirlerinin % 2.25'i oranında olmak üzere 17.908.674,19-TL idarî para cezası uygulanmasına ilişkin 29.08.2013 tarih ve 13-49/711-300 sayılı Rekabet Kurulu kararının iptali istemiyle açılmış; İdare Mahkemesi'nce; davacı şirkete tanınan muafiyetin 04.05.2004 tarih ve 04-32/377-95 sayılı Rekabet Kurulu kararıyla kaldırılması sonrasında pazardaki hakim durumunun devam ettiği, pazar payının arttığı, bu dönem içerisinde şirketin yeni bir muafiyet başvurusunda bulunmadığı, davacı şirket bünyesinde gerçekleşen mail trafiği ve iç yazışmalardan, davacı şirketin tek satıcı konumunda olmak amacıyla çalışmalar yaptığı, bu amacın bireysel boyutu aşarak şirket stratejisi hâlini aldığı, özellikle bedelsiz ürün, iskonto, nakit desteği verilmek suretiyle rakibin satış noktalarından çıkartılmaya çalışıldığı, bu suretle rekabeti engelleme, bozma ya da kısıtlama amacının bulunduğu anlaşıldığı, şikâyete konu olan dönemde davacı şirketin pazar payının da arttığı; davacı şirket tarafından, rekabetin engellenmemesi amacıyla yazışmalar yapıldığı, eğitimler verildiği, yine münhasırlık anlaşması yapılan 180.000 satış noktasından birinin dahi denetlenmediği ve yazılı anlaşma ya da bir belgeye dayanılmadığı iddia edilmekle birlikte, elde edilen belgelerden rekabetin engellenmesi amacının ortaya çıktığı ve ayrıca yazılı belgeye ya da satış noktalarının denetlenmesine gerek bulunmadığı, Avrupa'daki uygulamalarda da şirket bünyesinde yapılan ispatın yeterli bulunduğu, amaç araştırmasının yapıldığı bir incelemede saha araştırması yapılmasının mutlak şart olarak öngörülemeyeceği, rekabetin piyasaya yansımalarının muafiyet taleplerine ilişkin araştırmalarda önem arz ettiği, bu nedenle davacı şirketin 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesi anlamında rekabeti engelleme, bozma ya da kısıtlama

T.C.
DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE

Esas No : 2015/1822

Karar No : 2015/4829

amacını taşıyan veya bu etkiyi doğuran yahut doğurabilecek nitelikte olan anlaşma, uyumlu eylemler içinde olduğunun sabit olduğu; diğer taraftan; davacı şirkete uygulanacak idarî para cezasının, 4054 sayılı Kanun'un 16. maddesine göre belirlenerek yine bu maddede yer verilen takdiri indirim ve artırım nedenleri ile kanundaki takdir yetkisi içerisinde ve temel cezanın belirlenmesinde önemli rol oynayan oranın benzeri ihlâllerde uygulanan oranlarla uyumlu olarak hesaplanması gerekirken Kanun'a aykırı "*Rekabeti Sınırlayıcı Anlaşma, Uyumlu Eylem ve Kararlar ile Hakim Durumun Kötüye Kullanılması Hâlinde Verilecek Para Cezalarına İlişkin Yönetmelik*" hükümleri uygulanarak belirlenen idarî para cezasında hukuka uygunluk bulunmadığı gerekçesiyle dava konusu işlemin iptaline karar verilmiş, bu karar taraflarca temyiz edilmiştir.

Bakılan davada İdare Mahkemesi kararının, ihlâlin sabit olduğuna ilişkin gerekçesi davacı şirket tarafından temyiz edilmekle birlikte; dava konusu Rekabet Kurulu kararının "Sonuç" kısmının 1. maddesinde yer alan, davacı şirketin 4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun'un 4. maddesini ihlâl ettiğine ilişkin kısmında ve Mahkemece bu kısmın hukuka uygun bulunmasına ilişkin yukarıda aktarılan gerekçesinde hukukî isabetsizlik bulunmamaktadır.

İdare Mahkemesi kararının, dava konusu Rekabet Kurulu kararının "Sonuç" kısmının 3. maddesinde yer alan davacı şirkete 2012 mali yılı sonunda oluşan gelirlerinin % 2,25'i oranında idarî para cezası verilmesinin hukuka aykırı olduğundan bahisle işlemin bu madde yönünden iptaline ilişkin kısmı incelendiğinde;

4054 sayılı Kanun'un 4. maddesinin birinci fıkrasında, belirli bir mal veya hizmet piyasasında doğrudan veya dolaylı olarak rekabeti engelleme, bozma ya da kısıtlama amacını taşıyan veya bu etkiyi doğuran yahut doğurabilecek nitelikte olan teşebbüsler arası anlaşmalar, uyumlu eylemler ve teşebbüs birliklerinin bu tür karar ve eylemlerinin hukuka aykırı ve yasak olduğu kurala bağlanmış; 16. maddesinin üçüncü fıkrasında, Kanun'un 4, 6 ve 7. maddelerinde yasaklanmış davranışlarda bulunanlara, ceza verilecek teşebbüs ile teşebbüs birlikleri veya bu birliklerin üyelerinin nihai karardan bir önceki mali yıl sonunda oluşan veya bunun hesaplanması mümkün olmazsa nihai karar tarihine en yakın mali yıl sonunda oluşan ve Kurul tarafından saptanacak olan yıllık gayrisafi gelirlerinin yüzde onuna kadar idarî para cezası verileceği, aynı maddenin beşinci fıkrasında; Kurulun, üçüncü fıkraya göre para cezasına karar verirken, 5326 sayılı Kanun'un 17. maddesinin ikinci fıkrası bağlamında, ihlâlin tekerrürü, süresi, teşebbüs veya teşebbüs birliklerinin piyasadaki gücü, ihlâlin gerçekleşmesindeki belirleyici etkisi, verilen taahhütlere uyup uymaması, incelemeye yardımcı olup olmaması, gerçekleşen veya gerçekleşmesi muhtemel zararın ağırlığı gibi hususları dikkate alacağı kuralı yer almış; son fıkrasında ise, para cezalarının tespitinde dikkate alınan hususların, Kurul tarafından çıkarılacak yönetmeliklerle belirleneceği belirtilmiştir. Kanun'un 27. maddesinde de, Kurula, Kanun'un uygulanması ile ilgili olarak tebliğler çıkarmak ve gerekli düzenlemeleri yapmak görev ve yetkisi verilmiştir.

T.C.
DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE

Esas No : 2015/1822

Karar No : 2015/4829

Anılan hükümler doğrultusunda, Kanun'un 4. ve 6. maddelerinde yasaklanmış davranışlarda bulunan teşebbüs ve teşebbüs birlikleri ile bunların yönetici ve çalışanlarına, Kanun'un 16. maddesinin üçüncü ve dördüncü fıkraları uyarınca verilecek para cezalarının tespitine ilişkin usul ve esasları düzenlemek üzere, ceza yönetmeliği niteliğindeki "Rekabeti Sınırlayıcı Anlaşma, Uyumlu Eylem ve Kararlar ile Hakim Durumun Kötüye Kullanılması Hâlinde Verilecek Para Cezalarına İlişkin Yönetmelik" çıkarılmıştır.

Anılan Yönetmeliğin "Tanımlar" başlıklı (b) bendinde, diğer ihlallerin; kartel tanımı dışında kalan, 4054 sayılı Kanun'un 4'üncü ve 6'ncı maddelerinde yasaklanmış davranışları; (ç) bendinde, kartelin; fiyat tespiti, müşterilerin, sağlayıcıların, bölgelerin ya da ticaret kanallarının paylaşılması, arz miktarının kısıtlanması veya kotalar konması, ihalelerde danişıklı hareket konularında, rakipler arasında gerçekleşen, rekabeti sınırlayıcı anlaşma ve/veya uyumlu eylemleri ifade ettiği belirtilmiştir. Yönetmeliğin "Temel para cezaları" başlıklı 5. maddesinin birinci fıkrasında, "Temel para cezası hesaplanırken, Kanun'un 4'üncü ve 6'ncı maddelerinde yasaklanmış davranışlarda bulunan teşebbüs ile teşebbüs birlikleri veya bu birliklerin üyelerinin, nihai karardan bir önceki mali yıl sonunda oluşan veya bunun hesaplanması mümkün olmazsa nihai karar tarihine en yakın mali yıl sonunda oluşan ve Kurul tarafından saptanacak olan yıllık gayrisafi gelirlerinin; a) Karteller için, yüzde ikisi ile yüzde dördü, b) Diğer ihlaller için, binde beşi ile yüzde üçü, arasında bir oran esas alınır." kuralı yer almıştır.

Anayasa'nın 124. maddesinde; "Başbakanlık, bakanlık ve kamu tüzel kişileri, kendi görev alanlarını ilgilendiren kanunların ve tüzüklerin uygulanmasını sağlamak üzere ve bunlara aykırı olmamak şartı ile, yönetmelikler çıkarabilirler." hükmü yer almıştır.

Bir hiyerarşik normlar sistemi olan hukuk düzeninde alt düzeydeki normların yürürlüklerini üst düzeydeki normlardan aldıkları kuşkusuzdur. Normlar hiyerarşisinin en üstünde evrensel hukuk ilkeleri ve anayasa bulunmakta ve daha sonra gelen kanunlar yürürlüğünü Anayasadan, tüzükler yürürlüğünü kanunlardan, yönetmelikler ise yürürlüğünü kanun ve tüzüklerden almaktadır. Dolayısıyla; bir normun, kendisinden daha üst konumda bulunan ve dayanağını oluşturan bir norma aykırı veya bunu değiştirici nitelikte bir hüküm getirmesi mümkün bulunmamaktadır. Nitekim, belirtilen hiyerarşinin, yönetmelikler bakımından ifadesi niteliğini taşıyan Anayasa'nın 124. maddesinde; Başbakanlık, bakanlıklar ve kamu tüzel kişilerinin, kendi görev alanlarını ilgilendiren kanunların ve tüzüklerin uygulanmasını sağlamak ve bunlara aykırı olmamak şartıyla yönetmelikler çıkarabilecekleri kuralına yer verilmiştir.

Kamu tüzel kişiliğini haiz, idarî ve mali özerkliğe sahip bir kamu kurumu olan Rekabet Kurumu'nun, 4054 sayılı Kanun'un kendisine tanıdığı görev ve yetkilerle sınırlı olarak yönetmelik çıkarma yetkisi bulunduğu kuşkusuzdur.

Bunun yanında, 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'nun "Genel kanun niteliği" başlıklı 3. maddesinde, bu Kanun'un; idarî yaptırım kararlarına karşı kanun yoluna ilişkin hükümlerinin, diğer kanunlarda aksine hüküm bulunmaması halinde; diğer genel hükümlerinin, idarî para cezası veya mülkiyetin kamuya geçirilmesi yaptırımını gerektiren bütün fiiller hakkında

T.C.
DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE

Esas No : 2015/1822

Karar No : 2015/4829

uygulanacağı kurala bağlanmış olup, 4054 sayılı Kanun'un 16. maddesi uyarınca verilecek idarî para cezalarının Kabahatler Kanunu'nun genel hükümlerine tabi olduğu ve Rekabet Kurumu tarafından idarî para cezaları alanında yapılacak düzenlemelerde, belirtilen Kanun'un genel hükümlerinde yer alan düzenlemelerin dikkate alınması gerektiği açıktır.

Rekabet Kurumu'nun ikincil düzenleme yetkisi yukarıda belirtildiği üzere 4054 sayılı Kanun'un belirlediği çerçeve ve 5326 sayılı Kanun'un genel hükümler bölümünde yer alan kural ve ilkelerle sınırlandırılmış bulunmaktadır.

Kabahatler Kanunu'nun "Kanunilik İlkesi" başlıklı 4. maddesinde, hangi fiillerin kabahat oluşturduğunun kanunda açıkça tanımlanabileceği gibi; kanunun kapsam ve koşulları bakımından belirlediği çerçeve hükmün içeriğinin, idarenin genel ve düzenleyici işlemleriyle de doldurulabileceği, kabahat karşılığı olan yaptırımların türü, süresi ve miktarının ancak kanunla belirlenebileceği kurala bağlanmıştır.

Idarî yaptırımlar konusunda genel Kanun niteliğini haiz Kabahatler Kanunu, idarî yaptırımlar konusunda, yaptırımın türü, süresi ve miktarı bakımından mutlak olarak kanunilik ilkesini benimsemiş bulunmaktadır.

4054 sayılı Kanun'un 16. maddesi bu açıdan irdelendiğinde, söz konusu maddede, yaptırımın türü, idarî para cezası; miktarı ise, teşebbüs veya teşebbüs birliğinin nihai karar tarihinden bir önceki yıl cirosunun yüzde onuna kadar olarak belirlenmiş bulunmakta olup, Kurul'un nispi olarak belirlenen idarî para cezasına ilişkin oran noktasında takdir yetkisi bulunmaktadır. Dava konusu Yönetmelik düzenlemelerinde ise, idarî para cezası dışında bir idarî yaptırım öngörülmediği ve yüzde on sınırının üzerine çıkacak bir oran belirlenmediği açık olduğundan, bu yönüyle Yönetmelik düzenlemelerinde idarî yaptırımların kanunilik ilkesine aykırı bir yön bulunmamaktadır.

Ayrıca, Kanun'un 16'ncı maddesinin, yönetmelikle düzenleme yapılmasına ilişkin son fıkrası ile aynı maddenin beşinci fıkrasında yer alan "*Kurul, üçüncü fıkraya göre idarî para cezasına karar verirken, 30/3/2005 tarihli ve 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'nun 17'nci maddesinin ikinci fıkrası bağlamında, ihlâlin tekerrürü, süresi, teşebbüs veya teşebbüs birliklerinin piyasadaki gücü, ihlâlin gerçekleşmesindeki belirleyici etkisi, verilen taahhütlere uyup uymaması, incelemeye yardımcı olup olmaması, gerçekleşen veya gerçekleşmesi muhtemel zararın ağırlığı gibi hususları dikkate alır.*" kuralı uyarınca Yönetmelikle belirlenecek hususların değerlendirilmesi yapılmalıdır.

Kurul, 4054 sayılı Kanun'un 16'ncı maddesinin gerek değişiklikten önceki gerekse bugünkü hâlinde, teşebbüs veya teşebbüs birliğinin cirosunun % 10'una kadar ceza uygulamak yetkisini haizdir ve hiçbir şekilde bu sınırın aşamayacağı açıktır. Anılan maddede, "*...ihlâlin tekerrürü, süresi, teşebbüs veya teşebbüs birliklerinin piyasadaki gücü, ihlâlin gerçekleşmesindeki belirleyici etkisi, verilen taahhütlere uyup uymaması, incelemeye yardımcı olup olmaması, gerçekleşen veya gerçekleşmesi muhtemel zararın ağırlığı gibi hususları...*" denilmek suretiyle idarî para cezasının belirlenmesinde dikkate alınacak hususların örnek kabilinden sayılmış olduğu görülmektedir. Belirtilen maddede oran belirlenirken dikkate

T.C.
DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE

Esas No : 2015/1822

Karar No : 2015/4829

alınacak hususlara yer verilmiş olup, söz konusu hususların orana etkisi noktasında bir belirlemeye gidilmemiş, bu konu 16. maddenin son fıkrası uyarınca Kurum tarafından konu hakkında çıkarılacak Yönetmeliğe bırakılmıştır.

Bu anlamda, Yönetmelik ile yapılan düzenlemenin, Kurul'un bireysel olaylar bakımından sahip olduğu takdir yetkisini, bir düzenleyici işlemle gelecekteki bütün benzer olaylar için ortaya koyması olarak değerlendirilmesi gerekmektedir. Nispi olarak belirlenen idari para cezalarında, idari para cezası uygulayacak makama geniş bir takdir yetkisi verilmesi, idari yaptırımların muhatapları açısından eşitlik ve hukuki güvenlik ilkeleri bakımından sakıncalar doğurmakta olup, bu noktada nispi idari para cezaları açısından miktar veya oran aralığının dar tutulması veyahut belirtilen aralıkta takdir yetkisinin kullanımında idarenin eşitlik ilkesi çerçevesinde objektif kriterleri belirlemesi ve bu şekilde idari para cezalarının muhatapları açısından hukuki güvenlik ilkesinin sağlanması gerekmektedir. İdari para cezası miktarının tespitinde objektif kriterlerin belirlenmesi, idarenin takdir yetkisinin yargısal denetimine imkân sağlaması ve bu bağlamda hukuk devleti ilkesinin gerçekleşmesi yönünden önem arz etmektedir.

Yönetmeliğin, 4054 sayılı Kanun'un 16. maddesinde belirtilen hususlara ilişkin olarak ve anılan maddenin verdiği yetki uyarınca, Kabahatler Kanunu'nun 4. maddesinde ifadesini bulan kanunilik ilkesi sınırları çerçevesinde ve anılan Kanun'un 17. maddesinin ikinci fıkrası ile 4054 sayılı Kanun'un 16. maddesinde idarî para cezası miktarının belirlenmesinde kullanılacağı öngörülen kriterler göz önüne alınarak, Kanun'da öngörülen azami yüzde onluk oranı aşmamak üzere belirlenmesine yönelik ve Kanun'un verdiği takdir yetkisinin objektifleştirilmesi amacıyla yapılan dava konusu düzenlemelerde üst hukuk normlarına ve dayanağı Kanun hükümlerine aykırılık görülmemiştir.

Öte yandan; 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesi kapsamında yer alan rekabete aykırı davranışlar madde metninde tadadi olarak sayılmış olduğundan, madde çerçevesinde ve metnin sınırını aşmayacak nitelikte belirlenmiş bulunan "kartel" ve "diğer ihlâller" tanımlarında 4054 sayılı Kanun'a aykırı bir yön bulunmamakta olup; Kabahatler Kanunu'nun 4. maddesinde belirlendiği üzere, türü ve miktarı kanunla belirlenen bir yaptırımın kanun ile belirlenen çerçeve hükmünün içeriği ikincil nitelikteki işlemlerle doldurulabileceğinden, idarî yaptırımlarda uygulama alanı bulan kanunilik ilkesine de aykırı bulunmamıştır.

Başka bir anlatımla, Yönetmelikteki "kartel" ve "diğer ihlâller" tanımlarıyla yasaklanan davranışlar, hâlihazırda Kanun'un 4. maddesinde rekabet ihlâli olarak belirtilen davranışlar olduğundan, Yönetmelikte yeni veya farklı bir düzenleme yapılmamış olup, var olan yasakların "kartel" ve "diğer ihlâller" başlığı altında düzenlenmesi söz konusu olmuştur.

Bu düzenlemenin, 4054 ve 5326 sayılı Kanunlarda yer alan idarî para cezasının belirlenmesinde ihlâlin ağırlığı kriterinin göz önüne alınması gerektiği yönündeki hükümler çerçevesinde ve bu hükümlere uygun olarak yapıldığı anlaşılmaktadır.

T.C.
DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE

Esas No : 2015/1822

Karar No : 2015/4829

Bunun yanında, Kanun'da belirlenmiş bulunan yüzde onluk sınır çerçevesinde salt temel cezaya yönelik olarak kartel ve diğer ihlaller arasında yapılan derecelendirme, nihai cezanın belirlenmesi niteliğinde olmadığından, idarî para cezasının üzerinden belirleneceği orana bir alt sınır getirilmesi niteliğinde değerlendirilemeyeceği de açıktır.

Bu durumda, davacı şirketin tek satıcı konumunda olmak amacıyla çalışmalar yaptığı, bu amacın bireysel boyutu aşarak şirket stratejisi hâlini aldığı, özellikle bedelsiz ürün, iskonto, nakit desteği verilmek suretiyle rakibin satış noktalarından çıkartılmaya çalışıldığı bu suretle rekabeti engelleme, bozma ya da kısıtlama amacının bulunduğundan bahisle 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesini ihlâl ettiğine ilişkin dava konusu Kurul kararının 1. maddesinde ve Mahkeme kararının bu madde yönünden işlemde aykırılık bulunmadığına ilişkin kısmında hukuka aykırılık bulunmamaktadır. Öte yandan, Rekabeti Sınırlayıcı Anlaşma, Uyumlu Eylem ve Kararlar ile Hakim Durumun Kötüye Kullanılması Hâlinde Verilecek Para Cezalarına İlişkin Yönetmelik'te yer alan düzenlemeler dikkate alınmak suretiyle davacı şirkete idarî para cezası verilmesine ilişkin dava konusu Kurul kararının 3. maddesi de yukarıda açıklanan gerekçelerle hukuka uygun olup; bu madde yönünden dava konusu Kurul kararının iptaline ilişkin Mahkeme kararında ise hukukî isabet görülmemiştir.

Açıklanan nedenlerle; davacının temyiz isteminin reddi ile temyize konu Ankara 6. İdare Mahkemesi'nin 28.01.2015 tarih ve E:2014/368, K:2015/133 sayılı kararının, davacı şirketin 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesini ihlâl ettiğine ilişkin kısmının **ONANMASINA**; davalı idarenin temyiz isteminin kabulü ile 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 49. maddesi uyarınca anılan Mahkeme kararının dava konusu Kurul kararının 3. maddesi yönünden hukuka aykırı bulunarak iptaline ilişkin kısmının **BOZULMASINA**, bozulan kısım hakkında bir karar verilmek üzere dosyanın adı geçen Mahkeme'ye gönderilmesine; kullanılmayan 45,60.-TL yürütmeyi durdurma harcının istemi hâlinde davalı idareye iadesine, bu kararın tebliğ tarihini izleyen 15 (on beş) gün içerisinde kararın düzeltilmesi yolu açık olmak üzere, 30.12.2015 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

Başkan
Nevzat
ÖZGÜR

Üye
Ahmet
EĞERCİ

Üye
Dr. Hasan
GÜL

Üye
Hasan
ŞAHİN

Üye
Fatih Mehmet
ALKIŞ

